

Karlovy Vary
International Film Festival

ENGLISH SECTION INCLUDED

Festivalový deník

OFICIÁLNÍ DENÍK 47. ROČNÍKU MEZINÁRODNÍHO FILMOVÉHO FESTIVALU KARLOVY VARY

čtvrtek 5. července 2012

ZVLÁŠTNÍ VYDÁNÍ DENÍKU

PRÁVO

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER KVFF

Program na zítřek
Tomorrow's programme
strana / page 6, 7, 8

Rozhovor s herečkou
Lailou Hatami
strana / page 3

7.
den

Deset let digitálních
titulků na MFF KV
strana / page 5

DIVÁCKÁ CENA / AUDIENCE AWARD
DENÍKU PRÁVO
Hlasuje a rozhodněte o nejlepším filmu 47. ročníku MFF Karlovy Vary!
strana / page 2

zdarma • strana / page 1

IKONA AMERICKÉHO NEZÁVISLÉHO FILMU TODD SOLONDZ MÁ VE VARECH ČERNÉHO KONĚ

Lidi mě neradi vidí bez brýlí

Foto: Jan Handreich

Před hotelom Pupp si Todd Solondz našel hezký balkónek. Podobný, jaký mají domy na amerických předměstích, o kterých točí své filmy.

Režisér **TODD SOLONDZ** točí něžně kruté komedie o divných lidech – festivaloví diváci dobře znají *Štěstí, Život za časů války* nebo *Welcome to the Dollhouse*. Kultovní Newyorčan letos přijel osobně, aby uvedl depresivní romantickou komedii *Černý kůň* o nedospělému tlouštíkovi a jeho nihilistické snoubence. Snímek můžete vidět zítra v 18:30 v Malém sále.

Cóilín O'Connor, Veronika Bednářová

■ Byl jste překvapen dlouhým potleskem ve Velkém sále při uvedení *Černého koně*, ale jste tady opravdu oblíbený, vaše filmy jsou u nás dokonce k vidění v televizi...

V Americe je tedy na hlavních kanálech najdete. A ani *Černý kůň* se tam nedostane, není filmem pro široké publikum. Sice v něm nenajdete nic zásadně znepokojivého, je ale málo sentimentální. Nabízí alternativní pohled na téma singles, mamánek a přestárlých dětí, které je ted ve světě docela probírané.

■ Jak byl film v USA přijat?

Různě. Na plakáty *Černého koně* mi recenzenti dokonce psali protikladné kritické ohlasy. Jeden kritik napsal: Brilantně kruté. Druhý: Něžné a citlivé. Kdo má pravdu?

■ Jednou jste řekl: „Moje filmy nejsou pro každého. Zejména ne pro ty, kterým se líbí.“ Jak jste to myslí?

Pred mnoha lety jsme promítali *Štěstí* na jednom festivalu a po projekci ke mně přišel jakýsi mladík. Byl nesmírně nadšený a líčil mi, jak moc se mu film líbil. Prý ho nejvíce pobavila scéna znásilnění malého kluka. Tehdy jsem si uvědomil, že tu není něco v pořádku. Právě z té doby pochází ta citace.

■ Abeovy rodiče v *Černém koni* ztvárněly Mia Farrow a Christopher Walken. Bylo těžké je přesvědčit, aby s vámi pracovali?

Když jsme se sešli s Miou, oznámila mi, že herectví povídala na hřebík a že ani nečetla scénář. Pak ale dodala, že její syn Ronan je velký obdivovatel mého filmu a uprosil ji, aby tom ho hrála. Proto do toho šla. Je to báječná, vtipná, chytrá žena, se kterou se dobré spolu-pracuje. Mám štěstí – vždyť prací se mnou

ještě nikdo nic nevydělával. Mijn agent mi řekl, že tu situaci chápe, že nezávislý film je dnes tím, cím dříve bývalo divadlo. že v něm jednoduše nejsou peníze. U Christophera Walkena byly peripetie s nabídkou role podobné.

■ Taky ho přemluvil syn?

Chris si podle mě chtěl zahrát něco normálního. On byl totiž často obsazován do úloh, které nemají moc společného s realitou. Dal jsem mu příčesek, změnil oči, oblékl ho konzervativně. Protože jeho tvář je stále velmi impozantní a ikoniccká, snažil jsem se učinit ho trošku nenapadnějším. Myslím, že byl rád.

■ Hudba je ve vašich snímcích důležitá, například ve *Štěstí* vám zpíval Michael Stipe, zakládající člen R.E.M. Jak jste vybíral hudbu pro *Černého koně*?

Soundtrack tvoří adolescentní pop, který slýcháme v soutěžích typu SuperStar nebo American Idol. Film je o tom, že mladí skončili, i když si to hlavní hrdina nechce připustit. Soundtrack je vymyšlen jako jakási utahující se smyčka. A jak film pokračuje a hudba je čím dál veselější, podtrhuje tu hroznou bolest, kterou hlavní hrdina zažívá.

■ Pracujete právě na novém projektu?

Mám scénář, který se odehrává v Texasu. Když seženu peníze, natočím ho. Když ne, nenatočím nic. Nikdy nespolehlám na to, že

natočím další film. Moje věci financují různí lidé, už mnoho z nich kvůli mně o své peníze přišlo – každý můj nový film vydělá míň než ten předchozí. Mně osobně to tolik nevadí, profesně z toho ale moc radost nemám. Protože když jeden film nevydělává, je o to obtížnější sehnat peníze na další.

■ Nejste už ze nezávislého života ve svých dvaapadesáti letech unavený?

Jak stárnou, lidé se ptají, jestli jsem se změnil, když mám děti. Nevím. V souvislosti s dětmi mě zneponukuje jediné: Lidé mi říkají, že ted je můj život konečně bohatý a smysluplný. Ale proč by bez dětí nebyl?

■ Jak staré máte potomky?

Jou hodně malí, tři roky a rok, kluk a holka. Je těžké poznat, zda a jak mě ovlivňuje – to musí seříct jiní. Obecně si myslím, že se s věkem neměníme, jen si vše uvědomujeme, kdo jsme. Když jsme mladí, zkoušíme hrát různé role, nazajíme masky a hledáme, co nám sedí a co ne. Jak řekl George Orwell – když se dozijete padělky, máte tvář, jakou si zasloužíte.

■ Nevypadáte špatně. Vaše velké zelené brýle jsou báječné.

Koupil jsem je normálně v optice a od té doby mi je každý chváli. Vím, že by mě v nich lidé rádi viděli i na fotografii. Ale já se raději fotím jen tak.

INSIDE

Dark Horse director
Todd Solondz

English Section page 1

Czech master shines in
historical sidebar

English Section page 3

David Holmes spreads good
vibes at Karlovy Vary

English Section page 4

Eva, Lawrence
atd.

Foto: Jan Handreich

Dnes od 11:00 do 12:00 podepisují umělecká poradkyně MFF KV Eva Zaoralová a publicistka Alena Prokopová svůj knižní rozhovor *Život s filmem*. Publikaci koupíte za speciální cenu 300 Kč ve festivalovém obchodě v přízemí Thermalu.

Přijďte dnes v 18:00 k Thermalu do stanu Jameson na vyhlášení vítězů soutěže amatérských filmářů *Jameson Done in 60 Seconds!* Až do čtyř do rána pak můžete slavit spolu s autory oceněných snímků a s DJs klubu Phenomen.

Máte hlad? A potřpite si kromě skvělých filmů i na výborné jídlo? Běžte na Poštovní most (to je ten u Thermalu), kde má letos vyhlášená pražská restaurace *Le Patio* poprvé svůj stánek s famózními krevetami. Rovnou čtvrtinu svých tržeb odevzdá Nadaci Jedličkova ústavu, takže zde koupené jídlo bude prospěšné nejen vašemu žaludku.

Digitálně restaurovaná verze *Lawrence z Arábie*, jednoho z nejlepších filmů všech dob, závítala po nedávné premiéře v Cannes i do Varů. Úctyhodných 222 minut dlouhý sedmioscarový opus Davida Leana byl promítán včera od devíti ráno v téměř zaplněném Velkém sále – a bylo to strhující.

ZMĚNA!

Do programu přibyla dvě veřejné projekce maďarského filmu **DRAZÍ ZRAZENÍ PŘATELÉ**: dnes v 16:30 v Puppu a zítra ve 12:30 v Kině Čas.

NA CO PUDEM

Lenka Vlasáková
herečka a Sofiina maminka

Už to, že se tady ve Varech dostanu do kina, mi dělá radost – chci zvládnout co nejvíce zahraničních filmů. Jako tip pro diváky ale vybírám šedesát let staré *Staré pověsti české*, které neuvěřitelným způsobem natočil Jiří Trnka, od jehož narození letos uplynulo sto let. Jiráskovy Staré pověsti české mě provázely celým dětstvím – s babičkou a dědečkem jsme na ně chodívali do Národního divadla.

Brian Eno – 1971–1977: Sofie Tobiášová
Muž, který spadl na Zemi
5. 7. 13:00
Divadlo Husovka

Staré pověsti české
7. 7. 13:30 Lázně III

ary International Film Festival June 29th – July 7th 2012

Film Festival June 29th – July 7th 2012 47th Karlovy Vary

June 29th – July 7th 2012 47th Karlovy Vary International

June 29th – July 7th 2012 47th Karlovy Vary International Film

Vary International Film Festival June 29th – July 7th 2012

Vary International Film Festival June 29th – July 7th 2012

Foto: Jan Handreich

HLAVNÍ SOUTĚŽ

EKTORAS LYGIZOS PŘEDSTAVUJE SVŮJ CELOVEČERNÍ DEBUT CHLAPEC POJÍDAJÍCÍ PTAČÍ ZOB

Nové druhy hanby

Řecký režisér Ektoras Lygizos: „Lidé se u nás stydí za to, že jsou chudí, slabí a neúspěšní.“

Jakýkoliv film, který dnes vznikne v Řecku, si s sebou nese malé prokletí: každý si ho okamžitě spojí s tamní vážnou ekonomickou krizí. V případě celovečerního debutu **EKTORASE LYGIZOSE** je tato asociace do značné míry opodstatněná.

KOMORNÍ KATALÁNSKÝ SNÍMEK PŘIBLIŽUJE STINNOU STRANU STÁRNUTÍ

Já jsem tvé stáří

Víte, kolik existuje obrazů s názvem **Ukamenování svatého Štěpána**? Spousty a spousty, od Rembrandta, od Carrachego, od Le Bruna, Vasariho, Carpaccia... Další pak letos přidal katalánský režisér **PERE VILÀ I BARCELÓ**. Nejde však o olej na plátně jako u těch výše jmenovaných, ale o osmdesátiminutové tiché drama jednoho života a smrti na plátně filmovém.

DIVÁCKÁ CENA/AUDIENCE AWARD DENÍKU PRÁVO

1. VÝBORNÝ

2. DOBRY

3. PRŮMĚRNÝ

4. SLABÝ

PRŮBĚŽNÉ VÝSLEDKY

Název filmu	Známka
1. Jagten / Hon	1,14
2. Hoří, má panenko / Hoří, má panenku	1,14
3. This Ain't California / Tohle není Kalifornie	1,16
4. Lawrence of Arabia / Lawrence z Arábie	1,20
5. Le samourai / Samuraj	1,23
6. Arme Riddere / Jackpot	1,27
7. The Door / Za zavřenými dveřmi	1,31
8. Deine Schönheit ist nicht wert... / Tvoje krása nemá cenu...	1,32
9. Beasts of the Southern Wild / Divoká stvoření jižních krajin	1,32
10 Lawless / Země bez zákona	1,32

Kateřina Kadlecová

Svatý Štěpán je první křestanský mučedník, který byl někdy v letech 36–40 po Kristu ukamenován v Jeruzalémě. Režiséřův Štěpán (tedy katalánsky Etienne), starý penzionovaný restaurátor s naslouchátkem a nulovým smyslem pro hygienu a společenskou zodpovědnost, však není tak úplně mučedníkem, ačkoli pyká za staré hřichy, které můžeme jen tušit. Ve snímku s pouhými třemi postavami – a dvěma imaginárními, počítá-li se i Štěpánova žena, která ho opustila, a dcera Julie, která umřela – se navíc nesetkáváme s kamenováním, ale s jinou formou nenávisti. Ta nečekaně přichází ze strany Štěpáno-

vy druhé dcery, těhotné, strhané majitelky domu, v němž je i Štěpánův byt, ze kterého se muž přes nálehání sociální pracovnice a stížnosti sousedů odmítá hnout, ačkoli se už o sebe není schopen ani ochotn postarat. „Štěpán myslí na to, že když umře, všechno, co kdy miloval, odejde s ním. Svůj život věnuje litosti a výčítkám, nedokáže se vyrovnat se ztrátou rodiny,“ přibližuje režisér Pere Vilà i Barceló.

Stáří – problém osobní i společenský

Pro snímek režisér a scenárista v jedné osobě (se scénářem mu pomáhala jeho manželka Laura Merino) hledal inspiraci ve vyprávění známých i v novinových článcích. Zvláštní vliv na něj mě-

la deníková zpráva o smrti starého muže, jehož tělo našli hasiči, když přijeli po stížnostech ostatních nájemníků domu – zpod dveří mužova bytu se totiž linul puch. Jaké asi byly starcovy poslední minuty, poslední myšlenky? Ačkoli Vilà i Barceló nechtěl, aby byl jeho druhý celovečerní snímek moralistický, divák se po zhlédnutí filmu zamýší ještě dluho. „Myslím, že staří lidé obecně těžko zvládají přizpůsobit se dnešnímu rychlému tempu společnosti. Jako by nikam nepatřili, často končí v domovech důchodců. Nám Západoevropském možná chybí respekt pro zkušenosť a paměť starých lidí, jáký jiné kultury stále udržují.“ Minimalistický snímek odehrá-

vající se převážně v hnusném bytě plném krásných věcí, jež Štěpán restaurouje, končí obvíváním, lhostěností, schválností, strašnou bolestí a posléze vykoupením v podobě smrti. A Pere Vilà i Barceló s tématem stárnutí a umírání nekončí – momentálně pracuje na snímku, který vedle sebe staví španělskou občanskou válku a Alzheimrovu chorobu, jíž dnes mnozí veteráni zmíněně války trpí. Jak ho to napadlo? „Přes všechna ta uplynulá léta zůstala pro mou zemi občanská válka otevřenou ranou; všechny vzpomínky na ni a zkušenosť celé generace však zmizely, jsou zamčeny v nedobytých skříňkách paměti přežívších. A jiné svědky těch událostí nemáme.“ ■

Režisér Pere Vilà i Barceló spolu s představitelem hlavní role Louem Castelem uvede svůj snímek dnes v 17:00 ve Velkém sále.

MĚLI BYSTE VĚDĚT...

● Ekonomickou krizi zmítané Španělsko, vlast režiséra **Ukamenování svatého Štěpána**, filmářům i pro letošek zrušilo granty a dotace. Pere Vilà i Barceló se domnívá, že bude ještě hůř: „Na kulturu se bohužel nahlíží jako na postradatelnou. Ve finále není natocení snímku jen záležitostí talentu, ale taky otázkou dravosti, tvrdohlavosti a vytrvalosti. V krizi ovšem není čas odpočívat – je čas se učit.“ ■

Ukamenování svatého Štěpána

5. 7. 17:00 Velký sál

6. 7. 13:30 Pupp

OSOBNOST DNE

HEREČKA LEILA HATAMI VE VARECH UVEDLA ÍRÁNSKÝ SOUTĚŽNÍ FILM POSLEDNÍ KROK

Před manželem se už nestydím

Íránská herečka **LEILA HATAMI**, ověnčená cenou pro nejlepší herečku z loňského Berlinale, přijela do Varů uvést soutěžní film *Poslední krok*, který režíroval její manžel Ali Mosaffa. Zároveň v něm ztvárnil i hlavní mužskou roli – nevšedního vypravěče, který většinu děje mluví ze záhrobí. Hatami je západnímu světu známá především jako představitelka Simin z loňského oscarového dramatu *Rozchod Nadera a Simin*.

Leila Hatami žila několik let ve Švýcarsku, na Írán však nedá dopustit.

Klára Kolárová, Zbyněk Vlasák

■ **Poslední krok** jste točila pod režisérskou taktovkou svého muže. Jaké to bylo?

Jsme na sebe zvyklí. Známe se šestnáct let a po takové době o sobě víme úplně všechno. Když jsme spolu dělali první film, byla jsem z Aliho nervózní, ale natáčení *Posledního kroku* jsem si užila. Už se před ním nestydím.

■ **Co z vašeho muže dělá dobrého režiséra?**

Jeho snímky v sobě kombinují absurdní každodenní situace se závažnou výpověďí o našich životech. A navíc dokáže vyprávět opravdu zábavně.

■ **Zajímavý je ten absurdní prvek, který není v íránských filmech úplně obvyklý.**

A přítom je absurdita silně zakotveněna v naší kultuře, literatuře, mytologií. Hlavně po revoluci se ale filmáři zaobírali skoro výhradně tématy, která nebyla nijak napadnutelná. Až v posledních letech mám pocit, že se zase vracíme ke kořenům, k době ještě před revolucí. Vzhledem k politické situaci však musíme být opatrní.

■ **Opatrní v čem?**

Každý scénář dopředu čtu a hodnotí lidé, kteří rozhodují o tom, zda se film vůbec může natočit. Pokud se jim nelíbí, zamítnou ho a nic nevznikne. Příšly smutné časy. Íránská kinematografie je přitom velmi dobře rozjetá, filmáři i díky nedávnému celosvětovému úspěchu oscarového *Rozchodu Nadera a Simin* nabrali sebevědomí. Jenže do cesty jsou jim stávají překážky, které ne všichni dokázou zdolat.

■ **Stejně jako všichni ostatní herci v *Rozchodu Nadera a Simin* jste i vy obdržela hereckou cenu na Berlinale. Změnilo to vaši pozici v Íránu?**

Stala jsem se známou po celém světě, ale v mé

vlasti se to příliš neprojevilo. Přece jenom jsem toho už v rámci naší kinematografie natočila hodně; můj první film *Leila* šel do kin už v roce 1996.

■ **Tehdy jste dostala rovnou titulní úlohu. Ovlivnilo to vaši kariéru?**

Vlastně moc ne, na další roli jsem čekala dva roky. Až potom jsem kytla na film, za který se ted trochu stydím. Prostě jsem chtěla hrát.

■ **Vaše postava Simin v *Rozchodu* má červené vlasy. Nemísto to trochu neobvyklé?**

Je těžké odlišit moje filmové postavy tak, aby divákům nesplývaly. Íránský způsob oblékání totiž neposkytuje zrovna široké pole možností – v jednom filmu můžete mít na hlavě zelený šátek, v jiném vás zahálí zase třeba do šedivé. Ale o nějaké zásadnější změny se nejedná. Proto jsme se s režisérem Asgharem Farhadim zvolili jinou barvu vlasů. A proč červenou? Kdybych byla blondýna, vypadalo by to příliš povrchně, černá je zase moc seriózní. Červená je rozumně někde mezi tím.

■ **Simin uvažuje o odstěhování se z Íránu. Vy jste o tom někdy přemýšlela?**

Zamlada jsem studovala v zahraničí, takže zkušenosť z života v cizí zemi mám. Natrvalo bych ale přesídlit nechtěla. Mám svou zemi ráda.

Poslední krok
5. 7. 13:00 Espace Dorleans

KVIFF TALKS DNES

Master Class Toddá Solondze

TODD SOLONDZ včera ve Varech uvedl svého *Cerného koně*. Dnes tu to ikonu amerického nezávislého filmu můžete osobně zažít mnohem intenzivněji: v Jameson Festival Lounge se od 14:00 koná Solondzova mistrovská lekce.

Zeptat se ho můžete třeba na to, jaké to bylo, když jeho druhý celovečerní film *Welcome to the Dollhouse* (Vítejte v domě panenek, 1995) získal Velkou cenu

poroty na Sundance. Nebo jestli ho od té doby baví objíždět nejprestižnější filmové přehlídky světa. A zda slyšel o Šesté Bohemii Hopem, plánuje po své novince s názvem *Černý kůň*. ■

REALITA.DOC

Dokumentární úhel pohledu

Kichot

Polsko, 2011, 15 min.

5. 7., 15:30, Kino Čas

6. 7., 19:00, Kino Drahomíra

Filip Šebek

Malé mužstvo

Španělsko, 2011, 10 min.

5. 7., 15:30, Kino Čas

6. 7., 19:00, Kino Drahomíra

Každý člověk má nějakou obavu, o níž doufá, že se nenaplní. Při pohledu na domácnost zarostlého polského umělce Marcina vás napadá, že jeho největší obavou bylo mít děti. Svinčík a chaos panující v bytě, který obývá s ženou Gražynou a čtyřmi malými ratolestmi, opravdu nepatří mezi ukázkové příklady vzněté rodinné péče. Ve skutečnosti je ale největší obavou tak trochu blázivného polského malíře, který se brání okolnímu světu pomocí svých primativních maleb s dominantní bílou linkou, něco úplně jiného. Je jí strach z opětovného setkání s obávaným čarodějem, který mu už jednou vyhrožoval, že ho promění v kovového mechanického klokana. At žije Bohemka!

Lazebníci

Brazílie, 2012, 16 min.

5. 7., 15:30, Kino Čas

6. 7., 19:00, Kino Drahomíra

Margatánia, která zakončila svou první sezónu na zelených pažitech s účty hodným skóre 1:271. Ten jediný vytoužený gól, na který Eduard, Adriá, Martí, Emma, Ivan, Cristian a další tak toužebně čekali, se tvůrcům bohužel natočit nepodařilo, zato se jim ale povedlo skvěle skloubit dětskou bezprostřednost s výbornou hudbou od Devendry Banharta, Patience and Prudence či americké kapely Edward Sharpe and the Magnetic Zeros.

AGENTI ČSFD.CZ NA PÁTRAČCE

AGENT STARSFAN**Vrásky**

Španělské Vrásky jsou originální jak zpracováním, tak příběhem. Ferreasova animace je krásně čistá, „pohyblivá“ a vystihuje psychologické pochody postav; příběh je nesmírně lidský, místo překvapivý, krásně citlivý, v každé scéně zajímavý a, jakkoli to slovo nemám ráda, poeticky.

Projekce: 5. 7. 22:00 Kino Drahomíra

AGENT CINEMAN**Prezidentské volby**

Americký film *Prezidentské volby* ukazuje reálné záklidí globálně mediálně zkušené prezidentské kampaně v USA roku 2008. Jeho předností jsou výborné dialogy i herecké obsazení, gradující davové scény a trefný hudební doprovod.

Projekce: 6. 7. 16:00 Kongresový sál

KVIFF TALKS VČERA

Ženy a film

Včera před polednem se v Jameson Festival Lounge sešly dvě respektované režisérky, členka letošní poroty sekce Na východ od Západu Maďárka **Ágnes Kocsis** a členka poroty dokumentárních filmů Italka **Tizza Covi**, aby diskutovaly o pozici žen ve filmovém průmyslu. Debatu vedl publicista, producent a scenárista **Tomáš Baldýnský**.

Moderátor v úvodu vzpomněl na návštěvu Helen Mirren, která během svého děkovného proslovu vyjádřila přání, aby do budoucna přibylo režisérek. „Helen mluvila o paděstí až pětaosmdesáti procentech ženských autorek, což mi působí stejně, jakým způsobem mohu častěji objevuji v roli porotkyně než jako umělkyně, co přivezla svůj snímek. Na složení poroty je genderová nevyrovnanost vždycky vidět.“ Na otázku Tomáše Baldýnského, zda chodí na jednání o finanční podpoře svých projektů v minisukni a s velkým výstříhem, vrtí nesouhlasně hlavou i Ágnes Kocsis, tvůrkyně oceňovaných snímků *Čerstvý vzduch* či *Adrienn Pálová*. Ta přiznává, že záma má těžší pozici z počátku každou novou produkce, kdy si musí obhajovat svou vedoucí pozici. „Stereotypy podporují i novináři. Ptají se mě, proč jsem obsadila ženu do hlavní role. Zeptali se někdy režiséra, proč angažuje muže?“ tázala se Ágnes Kocsis. Závěrem diskuse se obě režisérky shodly, že se situace naštěstí každým rokem zlepšuje. Kocsis to ilustrovala na případě maďarské filmové školy, která ve studijním oboru režie přijímá každým rokem stále více dívek.

Foto: Jan Handreich

denicek@kviff.com

ROZHовор

SERGEJ LOZNICA UVEDL VE VARECH SVÉ NOVÉ DRAMA V MLZE

Dobré filmy jsou nakažlivé

V Německu žijící, v Bělorusku narozený režisér **SERGEJ LOZNICA** se vrátil do Karlových Varů po dvou letech. Tehdy zaujal svým hraným debutem *Moje štěstí*. Jeho nové drama *V mlze* bylo ozdobou soutěže v Cannes a při svém jediném promítání v Rusku prý způsobilo v publiku hromadné dojetí.

Ceněný režisér Sergej Loznica, dříve informatik, se s filmem *V mlze* ucházel o Zlatou palmu v Cannes.

Sony na KVIFF

Srdce Vás zveme do Sony stanu v Dvořákových sadech, ve kterém je pro všechny náštevníky připraven pestrý program denně od 10:00 do 21:00 hod. Přijďte si vyzkoušet trendové novinky - fotoaparáty a kamery. Přiblížte atmosféru Karlových Varů Vašim nejbližším vzpomínkovou pohlednicí, kterou Sony pošle za Vás.

Dnes, ale i každý den počas trvání festivalu si Sony pro Vás připravilo v čase od 12:00 do 13:00 Sony Workshop během kterého Vám specializovaný Sony Mobile školitel přiblíží práci se Sony Xperia. Představí se Vám také novinky na trhu a budete mít příležitost si je vyzkoušet.

Denně od 14:00 do 14:45 Vás Sony Academy zve na prezentace a rozhovory filmových odborníků a profesionálů z oblasti fotografie. Dnes se vám představí a přiblíží Vám svoji práci **Jan Baset Střítežský** kameraman filmů Alois Nebel a Polski film. Zítra přivítame **Mirka Janeka**, slavného dokumentaristu filmů Nespatřené, Občan Havel, Hamsa, já jsem ad., a stříhače v jedné osobě zároveň (Koyaansqatsi, Anima Mundi ad.). Hostem této časti programu se ještě stane i **Tomáš Řehořek**.

Peter Konečný, filmový kritik, Vám denně od 15:00 do 16:00 v programovém bloku Sony Kinema přiblíží různé témy z pohledu kritika. Pro dnešek budou téma odpolení prezentace „Reklamy oceněné na reklamních festivalech.“ Nejen filmové díla, ale i reklamy mohou získat řadu ocenění. Ve francouzském Cannes není jen slavný filmový festival, ale i pravidelné předávání cen Cannes Lions pro nejlepší reklamy z celého světa. Na některé se spolu podíváme.

V čase od 18:00 do 19:00 Vas opět zveme na Sony workshop během kterého bude přiblížena práce se Sony Xperia. Specializovaný školitel Vám ukáže horké novinky na trhu a budete mít příležitost si je vyzkoušet.

Program můžete navštívit na www.facebook.com/SonyCZSK

Zbyněk Vlasák

■ Když jste viděl svůj film poprvé ve finální podobě, zvítězil také ve vás emoce, nebo jste zůstal v pozici analytického režiséra?

Během první části filmu jsem s obavami sledoval zvuk, jestli bude všechno v pořádku. Teprve potom mě děj vtáhl dovnitř. Vedle mě ale seděl herec Vladimir Svirskij, představitel hlavní role. Na konci filmu jsem ho slyšel natahovat – neubránil se a polystal slzy.

■ Proč jste se přiběhem *V mlze* vrátil do období druhé světové války?

O všem, co se za druhé světové války stalo, už toho dost víme. Jen nám chybí odpověď na otázku proč. Vezměte si holocaust. Není pravda, že už jsme jako společnost pokročili, že se holocaust nemůže opakovat. Na konci filmu Stanleyho Kramerovy *Norimberský proces*, který se vrací k vyrovnaní se s nacistickými zločiny, říká postava Spencer Tracyho něco v tom smyslu, že kdybychom měli co děcně se zločinci, nabízí se prosté řešení – můžeme je izolovat od společnosti. Ale my soudíme obyčejně lidí... Je jednoduché identifikovat na první pohled zřejmého viníka, podstata však zůstává nevyřešena. Samozřejmě může někdo říct, že svítí slunce, že jsme sytí, zdraví – že máme vše a co chceme víc. Ale to je bláhový přístup. Dodnes je v nás totiž hluboko zakořeněna myšlenka, že někdo může někomu říkat, co má dělat, jak má říct, co je správné a co ne. A pokud takhle přemýslíme, není ke koncentračním táborům až zas tak daleko.

■ Porozumění minulosti je široký společenský proces. Jakou roli v něm může hrát umění?

Neexistuje tabletka, kterou si vezmete, a vše se vyřeší. Každý film, který natočíte, každá kniha, kterou napišete, je hlavně odrazem vaší zkušenosti. A tím, že ji předáte, přechází zodpovědnost na di-

váka či čtenáře. Vy ty lidi můžete filmem či knihou povzbudit, udělat něco, co v nich probudí nové myšlenky, touhu na sobě zpracovat; ale co se děje dál, to už je jejich věc. Smyslem umění je dát publiku možnost někam se posunout. Některí vaši diváci jsou talentovanější než vy a budou dál vaše myšlenky rozvíjet.

■ Váš film zpochybňuje některé zavedené myty, například ten heroický o partyzánech. Ve východní Evropě příliš mnoho snímků na téma druhá světová válka, které by šly proti zažité perspektivě, nevzniká. Proč tomu tak je?

Možná můj snímek režisérem novou perspektivu nabídne, nebo s ní přijde někdo jiný. Obecně platí, že dobré filmy jsou hodně nakažlivé. Nicméně abyste mohl historii zpracovat, potřebujete odstup. A to chvíliku trvá. O Stalinovi se začaly natáčet kritické filmy až v polovině šedesátých let. Společnost není žádný celek, není to tak, že by v jeden okamžik něco byla schopna přijmout a v dalším už ne. Také obecně klesá úroveň vzdělání a lidí, kteří by se chtěli k něčemu vyjadřovat nahlas, ubývají. Když jsme si myslí, že se po pádu SSSR dočkáme ohňostroje nových skvělých spisovatelů, filozofů, filmářů, umělců... A on následoval spíš právě do propasti. Jedinečnost je, že my z Východu máme svou kulturní tradici – od Dostojevského po Tarkovského. To je však jediná stěna, o kterou se můžeme bez obav opřít. ■

V mlze

5. 7. 19:30 Městské divadlo

SOUTĚŽ DOKUMENTÁRNÍCH FILMŮ

Černý humor? Pro lékaře nezbytnost

Mladý bulharský dokumentarista **ILIAN METEV** přivezl na festival snímek *Poslední záchranka v Sofii*. Nabízí v něm navýšost autentický pohled na náročnou práci tříčlenné posádky sofijské sanitky, snažící se zachraňovat životy obyvatel bulharské metropole.

Filip Šebek

■ Jak jste se dostal k takovému tématu?

Při natáčení dokumentů obvykle vycházím z vlastních zkušeností. V tomto případě byl důvodem můj častý pobyt v bulharských nemocnicích, atž coby pacient, nebo při návštěvách nemocných příbuzných. Zaujalo mě, že nehledě na tamní bědné podmínky a rozpadající se zdravotnický systém jsem vždycky potkal nějakého lékaře nebo sestru, kteří svou mizerně placenou a náročnou práci zvládali bravurně a ještě k tomu s úsměvem. Zaujal mě kontrast zoufalých podmínek a lidského přístupu.

■ Kolik času jste strávil v sofijských sanitkách?

Než jsme začali natáčet, jezdil jsem v sanitkách skoro dva měsíce. Většinou jsme tam byli ve dvou lidech a během jízdy za pacienty jsme seděli v zadní části. Po dle závažnosti případu jsme pak

„Na dva miliony obyvatel Sofie připadá pouze třináct sanitek,“ říká dokumentarista Ilian Metev.

Proč jste s touhle kariérou skončil?

Hře na housle jsem se velmi vážně věnoval až do svých osmnácti let. Pak jsem si uvědomil, že jsem na kariéru úspěšného houslového sólisty už moc starý. A toho uvědomení byl celou dobou můj cíl – hraním v orchestru bych se totiž uživil jen velmi těžko. Tím ovšem nechci říci, že natáčení dokumentů je zrovna ideální způsob obživy! ■

Poslední záchranka v Sofii

5. 7. 19:00 Kino Drahomíra

DESET LET DIGITÁLNÍCH TITULKŮ VE VARECH

Titulkářská odysea

Rozumíte slangu filipínské chudiny, skotskému nárečí nebo estonským vtipům? Ne každý má na to titul. Aspoň že máme titulky. Varští titulkáři letos slaví desátý rok spolupráce s festivalem – jejich nenápadná práce vyžaduje nejen jazykové schopnosti, ale taky správné načasování.

Jaroslav Švelch

Před rokem 2003 se o porozumení starali tlumočníci. „Simultánní tlumočníky moc obdivuju,“ přiznává Petr Alexander (majitel titulů Ing. a CSc.) z firmy Port Lingua, která titulky zajišťuje. „V titulcích je ale dost času na to, aby se dal promyslet každý vtip nebo slovní hříčka. Přechod k titulkům obrovsky potěšíl i zvukáře. Říkali nám: Snažili jsme se tu o dolby, ale lidé měli na uších sluchátky!“

Za těch deset let se díky nástupu digitálních technologií celý proces zrychlil. Čtyřicet až padesát překladatelů dostává dialogové listiny nebo filmy ideálně tři až čtyři měsíce před festivalem, aby byl čas jak na překlad, tak na synchronizaci titulků s obrazem a zvukem. Hektický kolotoč ale začne až ve Varech. Film *Země bez zákona* například letos dorazil až den před projekcí, a tak se titulky musely dotvořit a „zakládat“ (titulkářský slang!) přes noc. „Nejhorší je, když režisér přijede s jinou verzí filmu, než jakou jsme dostali my,“ vysvětluje Ing. Vratislav Javůrek, který se stará o technickou stránku věci. V roce 2005 například dorazila tříhodinová kopie filmu *Kristina Vavřincová*, ale režisérka Liv Ullmann přiletěla s vlastním, o padesát minut kratším sestříhem.

Na vlně filmu

Původní tým už se obměnil. „Někteří kolegové zestáli a už se tu nechťejí honit, některé překladatelky porodily...“ Do staré crew přichází nová krev. Kristýna Gavriněvová (t. č. studentka bez titulu) je ve Varech letos poprvé. Co by titulkářka sedává nedaleko promítáče (s níž musí být jedna ruka) a zpomaluje a zrychluje titulky tak, aby si správně sedly: „Je to velká zodpovědnost – sama jako divák vím, jak nepříjemné to je, když jsou rozhozené. Srovnává se to docela často. Nejsložitější to je při výměně dílů u filmů na pásech. Těch je teď asi polovina. Pro nás je to jednodušší, ale promítáči si stěžují, že zaniká jejich řemeslo. Dnes už se tolik neoceňuje, když člověk umí vyměnit díly tak, aby nikdo nic nepoznal.“

Překladatelé a titulkáři (mnohdy v jedné osobě) jsou k filmovým postavám a příběhům hned po filmářích nejblíž. Musejí dát pozor na každé jejich slovo. Petr Alexander zůstává zřejmě jediným člověkem, který se dívá prakticky na všechny filmy, které toho roku na festivalu běží: „Dostal jsem se do stadia takové zenové vyprázdněnosti. Jen se nechávám unést tou vlnou krásných věcí.“ Jak se oněch deset let podepsalo na něm? „Když jsme zpracovávali ten patnáctihodinový dokument *Příběh filmu: Odysea*, uvědomil jsem si, že jsem tady na festivalu viděl každý druhý film, o kterém se tam mluvilo. Připadal jsem si trochu jako režisér *Odysey* Mark Cousins – taky jsem s filmem strávil kus života. Ono se to člověka zmocní a fyziologicky ho to změní. Někdy už zapomínám jména filmů a filmářů. Můj harddisk už nenahrává – to je dař za to množství informací, které mnou protekly.“ ■

Tři z více než třicetičlenného titulkovacího týmu: Ing. Štěpán Alexander, BcA. Petr Kalfus a Kristýna Gavriněvová

PROGRAM NA ZÍTŘEK

TOMORROW'S PROGRAM

9:00

Velký sál 811**The Angels Share / Andělský podíl**Režie: Ken Loach
United Kingdom, France, Belgium, Italy, 2012, 101 min.

Pohádkově a sociálně laděný snímek o téma promarněném talentu a o tom, co se může stát, když je nám dána životní šance, je natčen s neuvěřitelnou lehkostí a humorem hodným osvědčeného pracovního tandemu režiséra Kena Loache a scenáristy Paula Lavertyho.

With hints of fairytale and social drama, The Angels' Share ponders the wasting of talent and what can happen when we're given a chance in life. Shot with incredible lightness and humor by experienced artists Ken Loach and screenwriter Paul Laverty.

10:00

Espace Dorleans 8E1**Vacuum / Vakuum**Režie: Giorgio Cugno
Italy, 2012, 94 min.

Mladí manželé Arianna a Milo se radují z narodení prvního děťatka. Po půlroce je však všechno jinak: život v bytě na turínském předměstí se pro Ariannu mění v ubíjející rutinu. Ekonomická krize a poporodní deprese se hluboce otiskují do života mladé ženy, která zoufale hledá způsob, jak znovu najít sebe samu.

A young married couple, Arianna and Milo, are delighted by the birth of their first child. But, of course, six months later everything is different: for the young woman, daily life in their apartment in the suburbs of Turin has become a grueling routine focused exclusively on the child. The economic crisis and postpartum depression deeply affect the young woman's life as she desperately tries to find herself again.

10:00

Kino Čas 8C3**Ljudi tam / Lidé na okraji**Režie: Aik Karapetian
Latvia, 2012, 90 min.

Hrdinou syrového lotyšského dramatu je asi dvacetiletý Jan, žijící na bezúčelném předměstském sídlišti. S kamarádem Crackerem se věčně pochlupí, kouří trávu a při-vydelávají si drobnými krádežemi. Janův stereotypní život naruší setkání s krásnou Sabinou.

The protagonist of this raw Latvian drama is twenty-something Jan, who lives in a dreary housing complex on the outskirts of town. He and his best friend Cracker just hang out smoking weed, occasionally making a little cash on the side through petty theft. Then Jan's mundane life gets thrown for a loop when he meets the beautiful Sabina.

10:00

Kinosál B 851**Soukromý vesmír / Soukromý vesmír**Režie: Helena Třeštíková
Czech Republic, 2012, 83 min.

Nejnovější dokument Heleny Třeštíkové zachycuje 37 let života rodiny Kettnerových. Základním stavebním kamenem snímku je rodinný deník, v němž Petr Kettner pečlivě zaznamenal veškeré radosti i strasti, kterými si zdánlivě úplně obyčejná česká rodina na tuto dobu prošla.

Helena Třeštíková's latest documentary captures 37 years in the life of the Kettner family. A family diary served as a springboard for the film; husband Petr faithfully jotted down all the joys and tribulations which his "utterly ordinary" Czech family underwent over the course of nearly four decades.

10:00

Kongresový sál 832**Le cercle rouge / Osudový kruh**Režie: Jean-Pierre Melville
France, Italy, 1970, 140 min.

Další Melvilova drobnokresba precizně připraveného zločinu nabývá rozměrů psychologické studie tří různých osudů – zhrzeného alkoholika, cynika a obsesivního maniaka.

Another of Melville's in-depth depictions of a precisely planned crime, the movie takes on the dimension of a psychological study of three different lives – a lovelorn alcoholic, a cynic, and an obsessive maniac.

10:30

Lázně III 8L1**Lidice / Lidice**Režie: Petr Nikolev
Czech Republic, 2011, 123 min.

Za každou historickou tragédii jsou konkrétní lidské osudy, které ji přidávají na palčivost. Snímek o lidickém masakru spojuje právě přiblížení pohnutých životů s emblematickým nacistickým zvěřstvem, které zůstalo mementem pro celý svět.

Behind every historical tragedy lie human destinies whose stories serve to heighten the anguish. This film about the Lidice massacre lays open the turbulent lives of people living in the shadow of prototypical Nazi brutality which served as a reminder for the whole world.

10:30

Pupp 8P2**To agori troi to tagito tou pouliou / Chlapec pojídající ptačí zob**Režie: Ektoras Lygizos
Greece, 2012, 80 min.

► pokračování ze strany 6

When Mark gets the chance to move to the big city, he finds himself in a dilemma. Should he stay or should he go?

**Love at First Sight /
Láska na první pohled**

Režie: Michael Davies
United Kingdom, 2010, 12 min.

Věříte v lásku na první pohled? Když Arthur spatří Ruth, je mu jasné, že existuje...

*Do you believe in love at first sight?
When Arthur claps eyes on Ruth, he is left in no doubt...*

**16:00
Kino Drahomíra 8K3
Black Pond / Černá tůň**

Režie: Tom Kingsley, Will Sharpe
United Kingdom, 2011, 83 min.

Křehká komedie vyprávějící s černým humorem o poněkud nefunkční středostavovské rodině, do jejíž života zásahne seknání s neznámým podivínem.

Made on a shoestring budget, this brittle, sepulchral comedy about a fraying suburban family crossing paths with a disturbed stranger features well-tuned performances, inventive visuals and a script that's unsettling, funny and poignant by turns.

**16:00
Kongresový sál 835
Game Change /
Prezidentské volby**

Režie: Matthew Jay Roach
USA, 2012, 118 min.

Precizně koncipovaná produkce HBO nabízí pohled na volební kampaně republikánské strany při amerických prezidentských volbách v roce 2008. McCainova kandidatura se strategově rozhodnou podeprít zapojením dosud neznámé guvernéry Sarah Palinové.

This sharply conceived HBO production takes a look at the Republican Party's election campaign during the 2008 American presidential race. The McCain campaign strategically decides to support its candidate with the unknown governor of Alaska Sarah Palin.

**16:30
Pupp 8P5
Amour / Láska**

Režie: Michael Haneke
France, Germany, Austria, 2012, 127 min.

Titulním hrdinou nové komedie bratří Dušassových je třicetiletý flákáč, zíjící stále s matkou (Susan Sarandon) a trávíci čas ve

postavami filmu *Láska* jsou manželé Georges a Anna, bývalí profesori hudby, jejichž pokojné stáří naruší Annina vážná nemoc. Její muž ale odmítá pragmatická řešení a pečeje o svou ženu až do posledního dechu sám.

The protagonists of Amour are Georges and Anna, husband and wife, former music teachers whose comfortable old age is interrupted by Anna's sudden illness. Her husband rejects practical solutions, however, and cares for his wife until her last breath.

**16:30
Richmond 8R3
Modrý tygr / Modrý tygr**

Režie: Petr Oukropc Czech Republic, Slovak Republic, Germany, 2012, 90 min.

Johanka a Matyáš vyrůstají uprostřed města, obklopeni nejen milujícími rodiči, ale také přírodu botanické zahrady. Když se starosta, který je lidumilem jen naoko, rozdne starou čtvrt zbourat, objeví se pomoc v podobě magického modrého tygra.

Johanka and Matyáš are growing up in a small town, they have loving parents and a botanical garden close at hand. When the mayor, who merely appears altruistic, decides to bulldoze the old quarter, a magic blue tiger comes to the rescue.

**17:00
Městské divadlo 8D3
Les enfants terribles /
Hrozné děti**

Režie: Jean-Pierre Melville France, 1949, 105 min.

Elisabeth a Paul jsou spojeni zvláštním sourozeneckým vztahem, který je zene do neutrálních půtek a excentrického chování. Když zůstanou ve svém sirotčím údělu osamocení, začnají se v nich probuzet další prapodivné sklonky.

Elisabeth and Paul are joined by a special sibling bond which drives them to constant bickering and eccentric behavior. When they're left to their orphaned fate, other bizarre tendencies awaken within them.

**17:00
Velký sál 816
Jeff, Who Lives at Home /
Jeff, který žije s mámou**

Režie: Jay Duplass, Mark Duplass USA, 2011, 83 min.

Titulním hrdinou nové komedie bratří Dušassových je třicetiletý flákáč, zíjící stále s matkou (Susan Sarandon) a trávíci čas ve

slepěním dopouští koulením trávy a přemítání nad svým oblibeným filmem.

The title character of the new comedy from the Duplass brothers (Cyrus) is a 30-year-old, goof-off still living at home with his mother (Susan Sarandon). He kills time in his basement refuge smoking weed and contemplating his favorite movie, until one day he is forced to leave his lair to run an errand.

**18:30
Kino Čas 8C6
Yek khaneyadeh-e mohtaram /
Sporádaná rodina**

Režie: Massoud Bakshi Iran, France, 2012, 90 min.

Arash se po dvaadvaceti letech strávených v Paříži vrádí do rodného Íránu. Brzy však poznává, že jeho vlast se pro něj stalá cizinka a jeho vlastní rodina je součástí temného, krvavého koloběhu pomsty, korepu a ziskuchťovosti.

After 22 years in Paris, Arash returns home to Iran. Soon enough, however, he realizes that he has become estranged from his native country, and that his own family is part of a dark and violent cycle of revenge, corruption, and greed.

**18:30
Kinosál B 854
Umanutá / Umanutá**

Režie: Miroslav Janek Czech Republic, 2012, 59 min.

Vizuálně vytříbený portrét renomovaného dokumentářisty Miroslava Janeka přiblížuje život jedné z nejosobitějších a zároveň nejkontroverznější přijímaných českých filmových režisérek Drahomíry Vihanové, která kvůli své umanutosti neváhala obětovat filmovému řemeslu svůj soukromý život.

This visually sophisticated portrait by renowned documentary filmmaker Miroslav Janek presents the life and work of one of the most original and, at the same time, controversial Czech movie directors, Drahomíra Vihanová, whose burning desire to create led her to sacrifice her personal life to the art of film.

**18:30
Malý sál 826
Dark Horse / Černý kůň**

Režie: Todd Solondz USA, 2011, 85 min.

On je dítě uvězněné v dospělém těle, a ona se snaží zoulafle vyřešit svou zdravotní situaci. Jeho nabídka k šatku přichází překvapivě po první schůzce a je pouhou předzvěstí pro nečekaný vývoj situace.

An ironic look at the huge popularity of so-called "photo-romances," supplements issued by a number of magazines between the 1930s and 1950s. This film will be screened in the Tribute to Michelangelo Antonioni I.

Superstizione / Pověra

Režie: Michelangelo Antonioni Italy, 1949, 10 min.

Tvůrce s ironií sleduje rozšířenou oblibu takzvaných „fotorománu“, vycházejících jakého některých periodik ve 30. až 50. letech. Film bude uveden v Pocetě Michelangelo Antonionimu I.

**Vertigine (frammento de La funivia del Faloria) /
Závrat'**

Režie: Michelangelo Antonioni Italy, 1950, 6 min.

Dokumentární film o jízdě kabiny lanové dráhy na vrcholek Falorie. Cesta vede nad hustou vegetací, pak nad skalami a sugestivně zachycující krajinu. Film bude uveden v Pocetě Michelangelo Antonionimu I.

A documentary film that conveys us by cable car to the top of Mount Faloria. The journey takes us through dense vegetation, then we travel high above the rocks and observe the landscape below, captured in suggestive images. This film will be screened in the Tribute to Michelangelo Antonioni I.

Kichot / Kichot

Režie: Jagoda Szczęsna Poland, 2011, 15 min.

Portrét nonkonformního polského umělce Marcina Harlendra, který žije se ženou Gra-

Tentato suicidio (Ep. L'amore in città) / Pokus o sebevraždu

Režie: Michelangelo Antonioni Italy, 1953, 24 min.

Povídka z kolektivního filmu *L'amore in città* (Láska ve městě) je koncipována jako anekdotářský příběh, jež vedly několik lidí k pokusu o sebevraždu. Film bude uveden v Pocetě Michelangelo Antonionimu I.

A story from the anthology film Love in the City, conceived as a survey examining the motives which led a group of people to attempt suicide. This film will be screened in the Tribute to Michelangelo Antonioni I.

**19:00
Espace Dorleans 8E4
Smrt čoveka na Balkanu /
Smrt člověka na Balkáně**

Režie: Miroslav Momčilović Serbia, 2012, 80 min.

Osamělý hudební skladatel spáchá ve svém bytě sebevraždu. Prostřednictvím webkamer, kterou před svou smrtí umístil na stativ a namířil doprostřed pokoje, sledujeme pozdvívání, jež v bytě následně probíhá.

A lonely composer commits suicide in his apartment. By means of a webcam that the victim mounted on a tripod and pointed at the middle of the room, we are able to follow the commotion that subsequently takes place in his flat.

**19:00
Kino Drahomíra 8K4
Barbeiros / Lazebníci**

Režie: Guilherme Aguilar, Luiz Ferraz Brazil, 2012, 16 min.

Zručně sestříhaný snímek dvojice brazilských tvárců je portrétem několika zkusebých pánských holící do São Paula, kteří nás zasmívají do tajů tradičního řemesla, jež ho sociální rozdíl, ale i samotná existence mize bohužel pozvolna v něnávrathu.

This skillfully compiled cinematic portrait from a Brazilian filmmaking duo features experienced barbers from São Paulo who initiate us into the mysteries of their traditional craft. Unfortunately, its social dimension and even its very existence are gradually disappearing.

Kichot / Kichot

Režie: Jagoda Szczęsna Poland, 2011, 15 min.

Portrét nonkonformního polského umělce Marcina Harlendra, který žije se ženou Gra-

pokračování na straně 8 ►

Panter z Varů: na vlnách publika

Skupina ČEZ, geniální panter
47. ročníku MFF Karlovy Vary

SKUPINA ČEZ

denicek@kviff.com

www.cez.cz/mffkv

pokračování ze strany 7

žynou a čtyřmi malými dětmi v bytě plném odpadků, ale i tvůrčích podnětů, jimž po vzoru Dona Quijota bojuje proti vnějšímu světu.

A portrait of nonconformist Polish artist Marcin Harlender, who lives with his wife Grażyna and their four young children in a messy apartment full of creative stimuli that he uses, à la Don Quixote, to fight against the world outside.

L'équip petit / Malé mužstvo

Režie: Dani Resines, Roger Gómez Spain, 2011, 10 min.

Zábavně poskládaný snímek s hudbou Devendry Banharta či kapely Edward Sharpe and the Magnetic Zeros nám představí smíšený fotbalový tým sedmiletých nadšenců, jehož členové a členky i přes neustálé prohry a neschopnost vstřelit góly neztrácejí radost ze hry s kuletky nesmyslem.

This wittily assembled movie, with music by the likes of Devendra Banhart and Edward Sharpe and the Magnetic Zeros, presents a coed soccer team of seven-year-old enthusiasts whose members, despite constant losses and an inability to shoot a goal, never lose the joy of the game.

19:00**Kongresový sál 836****Good Vibrations / Good Vibrations**

Režie: Glenn Leyburn, Lisa Barros D'Sa United Kingdom, Ireland, 2012, 97 min.

Svižným tempem vyprávěný příběh o zakladateli belfastské punkové scény Terrim Hooleym je chytré vystavený snímek, v němž nechybí humor a skvělá hudba a který při vyprávění používá též archivní dobový materiál.

This fast-paced story about Terri Hooley, the founder of the Belfast punk scene, is a smartly constructed picture that combines humor and superb music, and also uses period archive footage.

19:00**Pupp 8P6****Hoří, má panenko / Hoří, má panenko**

Režie: Miloš Forman Czechoslovakia, Italy, 1967, 71 min.

Film, jehož digitálně restaurovanou verzi uvádí festival ve světové premiéře, je náznakou a navýšení přesvědčivou polemikou s těmi, kdo tvrdí, že všechnost nenabízí žádná témata. Formanovi stáčí jeden večer na vesnickém hasičském bále, aby řekl všechn-

no podstatné o lidské malosti a jejich důsledcích, navíc formou skvělé zábavy.

This film, whose digitally restored version is being screened at the festival in its world premiere, provides an eloquent and utterly convincing argument against those who claim that you can't get a good theme out of a banal situation. All Forman needed was a single evening at a provincial firemen's ball to say everything worth saying about the pettiness of man and its consequences – all wrapped up in a highly entertaining package.

19:00**Richmond 8R4****L / L**

Režie: Babis Makridis Greece, 2012, 87 min.

Čtyřicetiletý muž má střechu nad hlavou – jedná se však o střechu auta, které neopouští, ve kterém jezdí pro med a v němž přijímá návštěvy. A to je ještě to nejménší!

A 40-year-old man has a roof over his head, albeit the roof of a car he refuses to leave. He uses his vehicle to transport honey and to entertain guests. And that's just the beginning!

20:00**Velký sál 817****Moonrise Kingdom / Moonrise Kingdom**

Režie: Wes Anderson USA, 2012, 94 min.

C všechno se může stát v imaginární ostrovní společnosti, když spolu utečou dva dvanáctiletí školáci?

What might happen in an imaginary island community when two 12-year-olds run away?

21:30**Kino Čas 8C7****Rodina je základ státu / Rodina je základ státu**

Režie: Robert Sedláček Czech Republic, 2011, 106 min.

Liborovi už klepe na dveře policie, kterou zajímá, kde vzal peníze na luxusní vilu. Pro Libora je zase podstatné, že se jeho blízci mají dobré, a tak s celou rodinou vezme ho ny na ramena.

The police are knocking on Libor's door and are interested to know where he got the money for his luxury villa. Libor is simply interested in his family's welfare, and so he does a bunk with them.

Houslista Jon Rose rozeznívá smyčcem palestinské zátarasy. Miya Masaoka prostřednictvím hudby komunikuje s hmyzem a rostlinami. Celkem v deseti zemích vznikal portrét současných hudebníků se společenským vědomím: všechny spojuje slavný smyčcový Kronos Quartet.

Violinist Jon Rose uses his bow to turn Palestinian barricades into musical instruments; Miya Masaoka uses music to communicate with insects and plants. Shot in ten countries, this film portrait gives us contemporary musicians with a social conscience, and all are connected through the famous Kronos Quartet.

21:30**Kinosál B 855****Vendeta / Vendeta**

Režie: Miroslav Ondruš Czech Republic, 2011, 86 min.

Když muž, který nikdy nevyčnívá ze společnosti, přijde o dcérku, rozhodne se jednat. Impulzivně a tak, jak by od něj nikdo nečekal. Má člověk právo brát spravedlnost do vlastních rukou? A má vůbec šanci uspat?

When a quite ordinary man loses his daughter he decides to act – impulsively and in a manner totally unexpected of him. Does anyone have the right to take justice into his own hands? And is there any chance he will succeed?

21:30**Malý sál 827****Holy Motors / Holy Motors**

Režie: Leos Carax France, Germany, 2012, 115 min.

Ve filmu, který měl podle mnoha letos v Cannes získat Zlatou palmu, ztvární Dennis Lavant tajuplného pana Oscara, beroucího na sebe v průběhu jednoho dne nejrůznější identity v bizarní show snímané neviditelným kamerami.

In a film that according to many should have won the Palme d'Or this year at Cannes, Denis Lavant plays mysterious Mr. Oscar who, during the course of the day, takes on various identities in a bizarre show captured by an unseen camera.

22:00**Divadlo Husovka 8H5****The Reach of Resonance / Vlny dlouhého dosahu**

Režie: Steve Elkins USA, Slovak Republic, Palestine, France, Czech Republic, Canada, Australia, 2010, 116 min.

Houslista Jon Rose rozeznívá smyčcem palestinské zátarasy. Miya Masaoka prostřednictvím hudby komunikuje s hmyzem a rostlinami. Celkem v deseti zemích vznikal portrét současných hudebníků se společenským vědomím: všechny spojuje slavný smyčcový Kronos Quartet.

Violinist Jon Rose uses his bow to turn Palestinian barricades into musical instruments; Miya Masaoka uses music to communicate with insects and plants. Shot in ten countries, this film portrait gives us contemporary musicians with a social conscience, and all are connected through the famous Kronos Quartet.

Houslista Jon Rose rozeznívá smyčcem palestinské zátarasy. Miya Masaoka prostřednictvím hudby komunikuje s hmyzem a rostlinami. Celkem v deseti zemích vznikal portrét současných hudebníků se společenským vědomím: všechny spojuje slavný smyčcový Kronos Quartet.

Violinist Jon Rose uses his bow to turn Palestinian barricades into musical instruments; Miya Masaoka uses music to communicate with insects and plants. Shot in ten countries, this film portrait gives us contemporary musicians with a social conscience, and all are connected through the famous Kronos Quartet.

Houslista Jon Rose rozeznívá smyčcem palestinské zátarasy. Miya Masaoka prostřednictvím hudby komunikuje s hmyzem a rostlinami. Celkem v deseti zemích vznikal portrét současných hudebníků se společenským vědomím: všechny spojuje slavný smyčcový Kronos Quartet.

Violinist Jon Rose uses his bow to turn Palestinian barricades into musical instruments; Miya Masaoka uses music to communicate with insects and plants. Shot in ten countries, this film portrait gives us contemporary musicians with a social conscience, and all are connected through the famous Kronos Quartet.

Houslista Jon Rose rozeznívá smyčcem palestinské zátarasy. Miya Masaoka prostřednictvím hudby komunikuje s hmyzem a rostlinami. Celkem v deseti zemích vznikal portrét současných hudebníků se společenským vědomím: všechny spojuje slavný smyčcový Kronos Quartet.

Violinist Jon Rose uses his bow to turn Palestinian barricades into musical instruments; Miya Masaoka uses music to communicate with insects and plants. Shot in ten countries, this film portrait gives us contemporary musicians with a social conscience, and all are connected through the famous Kronos Quartet.

Houslista Jon Rose rozeznívá smyčcem palestinské zátarasy. Miya Masaoka prostřednictvím hudby komunikuje s hmyzem a rostlinami. Celkem v deseti zemích vznikal portrét současných hudebníků se společenským vědomím: všechny spojuje slavný smyčcový Kronos Quartet.

Violinist Jon Rose uses his bow to turn Palestinian barricades into musical instruments; Miya Masaoka uses music to communicate with insects and plants. Shot in ten countries, this film portrait gives us contemporary musicians with a social conscience, and all are connected through the famous Kronos Quartet.

Houslista Jon Rose rozeznívá smyčcem palestinské zátarasy. Miya Masaoka prostřednictvím hudby komunikuje s hmyzem a rostlinami. Celkem v deseti zemích vznikal portrét současných hudebníků se společenským vědomím: všechny spojuje slavný smyčcový Kronos Quartet.

Violinist Jon Rose uses his bow to turn Palestinian barricades into musical instruments; Miya Masaoka uses music to communicate with insects and plants. Shot in ten countries, this film portrait gives us contemporary musicians with a social conscience, and all are connected through the famous Kronos Quartet.

Houslista Jon Rose rozeznívá smyčcem palestinské zátarasy. Miya Masaoka prostřednictvím hudby komunikuje s hmyzem a rostlinami. Celkem v deseti zemích vznikal portrét současných hudebníků se společenským vědomím: všechny spojuje slavný smyčcový Kronos Quartet.

Violinist Jon Rose uses his bow to turn Palestinian barricades into musical instruments; Miya Masaoka uses music to communicate with insects and plants. Shot in ten countries, this film portrait gives us contemporary musicians with a social conscience, and all are connected through the famous Kronos Quartet.

Houslista Jon Rose rozeznívá smyčcem palestinské zátarasy. Miya Masaoka prostřednictvím hudby komunikuje s hmyzem a rostlinami. Celkem v deseti zemích vznikal portrét současných hudebníků se společenským vědomím: všechny spojuje slavný smyčcový Kronos Quartet.

Violinist Jon Rose uses his bow to turn Palestinian barricades into musical instruments; Miya Masaoka uses music to communicate with insects and plants. Shot in ten countries, this film portrait gives us contemporary musicians with a social conscience, and all are connected through the famous Kronos Quartet.

Houslista Jon Rose rozeznívá smyčcem palestinské zátarasy. Miya Masaoka prostřednictvím hudby komunikuje s hmyzem a rostlinami. Celkem v deseti zemích vznikal portrét současných hudebníků se společenským vědomím: všechny spojuje slavný smyčcový Kronos Quartet.

Violinist Jon Rose uses his bow to turn Palestinian barricades into musical instruments; Miya Masaoka uses music to communicate with insects and plants. Shot in ten countries, this film portrait gives us contemporary musicians with a social conscience, and all are connected through the famous Kronos Quartet.

Houslista Jon Rose rozeznívá smyčcem palestinské zátarasy. Miya Masaoka prostřednictvím hudby komunikuje s hmyzem a rostlinami. Celkem v deseti zemích vznikal portrét současných hudebníků se společenským vědomím: všechny spojuje slavný smyčcový Kronos Quartet.

Violinist Jon Rose uses his bow to turn Palestinian barricades into musical instruments; Miya Masaoka uses music to communicate with insects and plants. Shot in ten countries, this film portrait gives us contemporary musicians with a social conscience, and all are connected through the famous Kronos Quartet.

Houslista Jon Rose rozeznívá smyčcem palestinské zátarasy. Miya Masaoka prostřednictvím hudby komunikuje s hmyzem a rostlinami. Celkem v deseti zemích vznikal portrét současných hudebníků se společenským vědomím: všechny spojuje slavný smyčcový Kronos Quartet.

Violinist Jon Rose uses his bow to turn Palestinian barricades into musical instruments; Miya Masaoka uses music to communicate with insects and plants. Shot in ten countries, this film portrait gives us contemporary musicians with a social conscience, and all are connected through the famous Kronos Quartet.

Houslista Jon Rose rozeznívá smyčcem palestinské zátarasy. Miya Masaoka prostřednictvím hudby komunikuje s hmyzem a rostlinami. Celkem v deseti zemích vznikal portrét současných hudebníků se společenským vědomím: všechny spojuje slavný smyčcový Kronos Quartet.

Violinist Jon Rose uses his bow to turn Palestinian barricades into musical instruments; Miya Masaoka uses music to communicate with insects and plants. Shot in ten countries, this film portrait gives us contemporary musicians with a social conscience, and all are connected through the famous Kronos Quartet.

Houslista Jon Rose rozeznívá smyčcem palestinské zátarasy. Miya Masaoka prostřednictvím hudby komunikuje s hmyzem a rostlinami. Celkem v deseti zemích vznikal portrét současných hudebníků se společenským vědomím: všechny spojuje slavný smyčcový Kronos Quartet.

Violinist Jon Rose uses his bow to turn Palestinian barricades into musical instruments; Miya Masaoka uses music to communicate with insects and plants. Shot in ten countries, this film portrait gives us contemporary musicians with a social conscience, and all are connected through the famous Kronos Quartet.

Houslista Jon Rose rozeznívá smyčcem palestinské zátarasy. Miya Masaoka prostřednictvím hudby komunikuje s hmyzem a rostlinami. Celkem v deseti zemích vznikal portrét současných hudebníků se společenským vědomím: všechny spojuje slavný smyčcový Kronos Quartet.

Violinist Jon Rose uses his bow to turn Palestinian barricades into musical instruments; Miya Masaoka uses music to communicate with insects and plants. Shot in ten countries, this film portrait gives us contemporary musicians with a social conscience, and all are connected through the famous Kronos Quartet.

Houslista Jon Rose rozeznívá smyčcem palestinské zátarasy. Miya Masaoka prostřednictvím hudby komunikuje s hmyzem a rostlinami. Celkem v deseti zemích vznikal portrét současných hudebníků se společenským vědomím: všechny spojuje slavný smyčcový Kronos Quartet.

Violinist Jon Rose uses his bow to turn Palestinian barricades into musical instruments; Miya Masaoka uses music to communicate with insects and plants. Shot in ten countries, this film portrait gives us contemporary musicians with a social conscience, and all are connected through the famous Kronos Quartet.

Houslista Jon Rose rozeznívá smyčcem palestinské zátarasy. Miya Masaoka prostřednictvím hudby komunikuje s hmyzem a rostlinami. Celkem v deseti zemích vznikal portrét současných hudebníků se společenským vědomím: všechny spojuje slavný smyčcový Kronos Quartet.

Violinist Jon Rose uses his bow to turn Palestinian barricades into musical instruments; Miya Masaoka uses music to communicate with insects and plants. Shot in ten countries, this film portrait gives us contemporary musicians with a social conscience, and all are connected through the famous Kronos Quartet.

Houslista Jon Rose rozeznívá smyčcem palestinské zátarasy. Miya Masaoka prostřednictvím hudby komunikuje s hmyzem a rostlinami. Celkem v deseti zemích vznikal portrét souč

ROZHовор

Z lapáku na festival

Před pár lety si herc Salvatore Striano ještě odpykával trest za organizovaný zločin. Teď jezdí po světových festivalech díky filmům jako *Gomora* nebo *Caesar musí zemřít*. Druhý jmenovaný, vítěz Berlinale, ho zavedl i do Karlových Varů. Uvidíte ho dnes ve 21:30 v Malém sále.

Iva Přivělová

■ Za co jste vůbec seděl?

Našli u mě nelegálně držené zbraně. To je typický italský přečin, třeba ve Španělsku takové provinění neexistuje. U nás stačí, když se sejdou tři ozbrojení lidé, a už tvoří zločineckou organizaci. Dostal jsem osm let. Ale to je pryč, Shakespeare mi změnil život.

■ Takže i na vás mělo hrát Shakespearevých her tak hluboký vliv jako na vězně ve filmu *Caesar musí zemřít*?

Ano. Než jsme se ve výkonu trestu dostali k divadlu, mluvili jsme jen o zločinu, soudcích a o letech, co si musíme odseď. Ale díky Shakespearovi jsme začali mluvit o umění, četli knihy. Najednou jsme chtěli změnit svůj osud. Já jsem tady – mně se to povedlo.

■ Po propuštění jste se rozhlodl, že se stanete profesionálním hercem. Narazil jste na režiséry, kterým by vadilo, že jste byl ve vězení?

Ne. V Itálii spousta režiséřů navštěvuje vězeňská divadla. Bratři Tavianové, režiséři *Caesara*, se také přišli podívat na představení v Rebibbi a viděli mě hrát Ariela v Bouři. Italští filmáři sledují herce-vězňů, pak zajdou za režisérem inscenace a požádají ho, aby jim zavolal, až daný trestanc vyjde z lochu. Venku ve školách asi není dost dobrých herců. A napiše prosím, že hledám nějakého mezinárodního pro-

Foto: Milan Malíček

„Shakespeare mi změnil život,“ říká bývalý vězeň a dnes herec z filmu *Caesar musí zemřít*.

ducenta, který by mi nabídl nějakou jinou roli než kriminálníka. Třeba něco v romantické komedii. Když já pořád hraju nějaké zloděje!

■ Jací jsou vlastní bratři Tavianové režiséři? Vypadají jako takoví milí staríci...

Zpočátku působili velmi klidně a mile, ale po dvou týdnech vyšlo najevo, jakí opravdu jsou. Krčeli na nás, jen aby dostali to, co chtěli. Byli opravdu tvrdí. Akorát se smějí jako malé děti.

■ Bylo bolestné se kvůli natáčení *Caesara* vrátit zase do vězení?

Velmi, protože jsem si vzpomněl na své tehdejší pocity. Během trestu jsem přišel o matku i o otce a cítil se jako poslední člověk na Zemi.

GLOSKY

Barbora Baronová

V ložnici

Okupace cizích postelí

Decentní čtyřicátnice Edyta v noblesní blúzce obrází hotely a zapívání internetové kavárny, ve kterých si po sítí domlovou schůzky s nadřenými klienty v jejich ložnicích. Ti chlápci nejsou její typ, ani neumí zamaskovat přítomnost manželky v domě.

Jenže než na něco dojde, Edyta je stejně uspí a pak se rochní v jejich vanách, vyjídá jim lednice a válí se v jejich postelích. Příběhu ženy, která má všechno, ale možná taky málo, a která řeší svoje životní těžkáky specifickým způsobem, dominuje velice civilní atmosféra. I gesta a slova jsou minimální a reflekují Edytin hlad po jakémkoliv možném i nemožném dobrodružství. K prožitku štěstí přitom někdy stačí tak málo! Třeba zhlédnout tenhle polský snímek.

Projekce:
5. 7. 10:00 Espace Dorleans

Jaroslav Švelch

Tak trochu zombie

Tuhle nemoc nepřechodíš!

„Jestli Tina zjistí, že jsem nemrtvý, tak mě zabije,“ bojí se Steve své panovače nastavající. Víc by se měl přitom bát lovce zombie Maxe, který se řídí heslem „Jediný dobrý nemrtvý je mrtvý nemrtvý“.

Ačkoli Tina pozoruje, že její budoucí manžel pomalá, ale jistě bledne a mění stravovací návyky, nehdál si nechat překazit svatbu. „Vždyť jistí mozky, to je něco jako bezlepková dieta.“ utěšuje se, nevědouc, že Max se nelítostně blíží. Zombie komedie Caseyho Wakera stojí na výkonu Kristophera Turnera coby nezdolně pozitivního Stevě, který se stydí za své poštištění, bojuje s lačností po mozkové tkáně a snaží se za každou cenu zachovat si tvář, i když mu po ní stékají potoky slin.

Kristýna Pleskotová

Holy Motors

Denis Lavant je d'ábel!

Film, o kterém se v Cannes hodně mluvilo. Režisér Leos Carax (např. *Milenci z Pont-Neuf*) se po třináctileté přestávce vrátil s filmem, který každému vyrazí dech.

Do hlavní role pana Oscaru tradičně obsadil svého dvorního herce, talentovaného a živočišného skřítka Denise Lavanta. Toho vidíme v první scéně v obleku a limuzíně, kterak vyřizuje byznys hovory. Něco se vám nezdá? Nebojte! Za půl hodiny totiž bude pobíhat polonahý po hřbitově a žít se po hřebním kvítím. Proč? To je ta otázka! Pan Oscar má devět schůzek, během kterých na sebe vezme devět různých identit, neboť se na něj někdo divá. Možná. Leos Carax neváhal do role femme fatale obsadit například Kylii Minogue. A opici.

Projekce:
6. 7. 24:00 Malý sál

Projekce:
6. 7. 21:30 Malý sál

ANTIKVARIAT-KNIHY.CZ
- art antikvariát -

25 tis.

knih, LPs, plakátů v našem online katalogu

11% SLEVA

f anouškům
ilmového
estivalu

Autentická česká a asijská kuchyně.
Unikátní lázně v bývalé renesanční kapli.
Originální koktejlů v moderním baru.
Nezapomenutelné oslavy, bankety, svatby.
Nejpříjemnější personál v Praze.

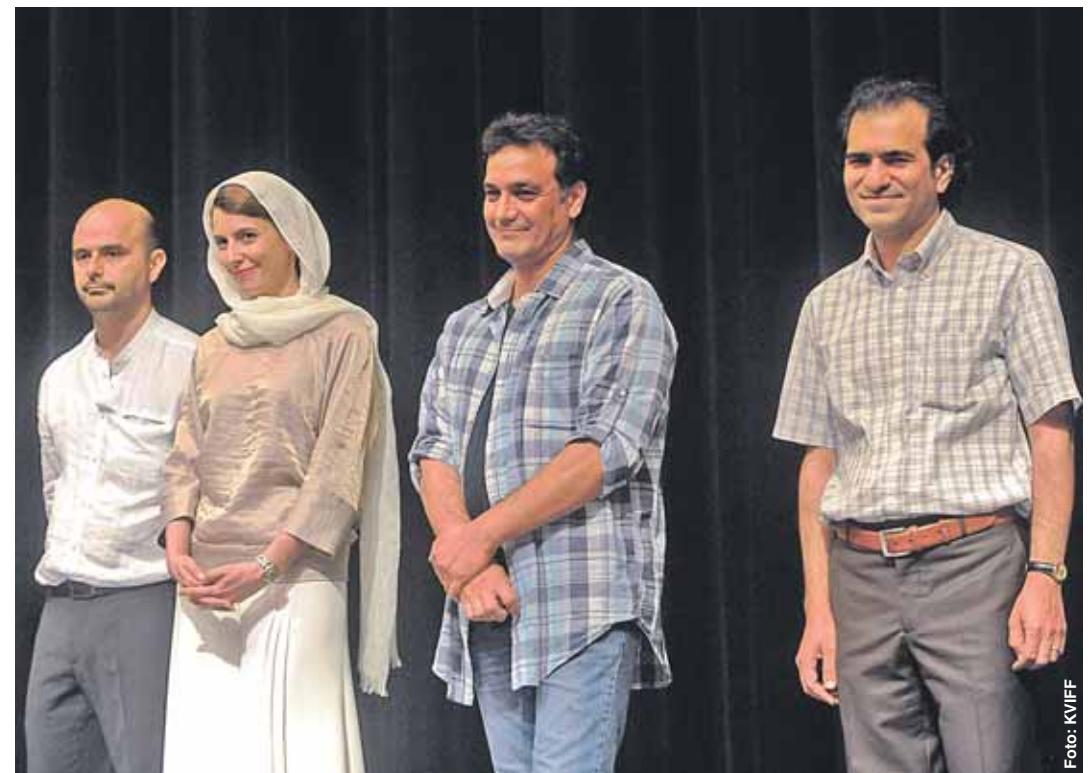
Víc než jen luxusní posteče.

FEST LIVE

Kanadští režiséři s kanadským členem hlavní poroty Françoisem Papineauem (čtvrtý zleva)

Delegace k filmu *Poslední krok v čele* s Leilou Hatami

3D písek a 2D moře na Vodafone pláži

Marek Eben a prezident Jiří Bartoška na včerejším golfu

Včerejším odpolednem s neziskovkami provázela Iva Pazderková.

ZTRACENO VE VARECH

AKČNÍ TERÉNNÍ HRA FESTIVALOVÉHO DENÍKU JIŽ POSEDMÉ!

Polské pivo nadevše

Zatímco módní šustákovka režiséra a kritika Marka Cousinse šťastně nalezla nové majitele, **TOMÁŠ MATONOHÁ, PAVEL LIŠKA, MAREK DANIEL a JOSEF POLÁŠEK** zřejmě doted' pláčou pro poztrácené plechovky polského piva. Pomožte!

Když Mark Cousins, autor skvělého cestopisného dokumentu o Mexiku a monumentální patnáctihodinové epopeji o historii filmu, vytvořil svůj oblíbený anorak, jistě netušíl, jak prima páreček ho objeví. Povedlo se to Petrovi a Monice z Karlových Varů, kteří se představují jako Úžasnákoví. „Nejdřív jsme po přečtení nápovědy ve Festivalovém deníku běželi úplně špatně, k pivnici Černá Plzeň – tam se totiž schází místní galerka,“ vypráví Monika. „Pak Petr zadal do mobilu Galerku s velkým G a dorazili jsme na místo, kde už pátralo pár rodinných týmů. Nechápu, jak to, že jsme poklad přilepený na zdi v černém pytli našli právě my!“ Monika s Petrem uspěli po dvojím marném hledání a odměnu si rozdělili spravedlivě – Petr dostane slušivý šusták, Monika moderní mobil.

A co hledáme dnes? V úvodu zmíněně herce z českého *Polského filmu* přepadla po včerejší večerní premiéře taková nostalgie po Polsku, že se jim zachtělo polského piva. Chtěli si připít v Polské ulici před jistým kamenictvím, ale režisér jejich životu Jan Budai jim překazil plán a všechny čtyři plechovky se tam

Zleva: Daniel, Liška, Polášek a Matonoha museli pivsona vyměnit za prameny.

doted' válí nedotčené. Pokud je najdete, přineste nám je ukázat (klidně prázdné!) do reakce *Festivalového deníku* v prvním patře hotelu Thermal. Přidáme vám k nim soundtrack k *Polskému filmu*, chytrý telefon Voda-fone Smart II a certifikát osobně signovaný výtečným.

PS: Každý den můžete s hlavním partnerem festivalu soutěžit také o koloběžku. Indicí na-jdete na <http://tam.je/vary>.

DNES PŘIJÍŽDĚJÍ

Susan Sarandon

Josef Somr

Věra Čáslavská

Tomáš Luňák

Giorgio Cugno

Amatérští astronomové si dnes přijdou na své, protože festival svou návštěvu poctí filmová hvězda **Susan Sarandon**, která na MFF KV převeze Cenu za mimořádný umělecký přínos světové kinematografii v podobě Kříšťálového glóbu. K Jirešovu slavnému snímku *Žert* dorazí herecká legenda **Josef Somr**, jejž festival poctí cenou prezidenta. Přijede i mnohonásobná olympijská vítězka **Věra Čáslavská**, protagonistka dokumentu *Věra 68*, lícencího vzestupu a pády jejího života. K vidění budou i herečka **Kara Hayward** a producent **Jeremy Dawson**, kteří přivážejí snímek Wese Andersona *Moonrise Kingdom*, zařazený v sekci Horizonty.

Domácí tvůrce bude zastupovat **Tomáš Luňák**, režisér přelomového kresleného dramatu *Alois Nebel*, uvedeného v rámci přehlídky České filmy 2011–2012. Dorazí i herci **Eva Vrbková** a **Jiří Vyoraček**, kteří doprovázejí film *Rodina je základ státu*. Herec **Patrik Děrgel** přiváží do stejné sekce snímek *DONT STOP*, který vypráví o pokusu založit punkovou skupinu v období normalizace.

Herečka **Simonetta Ainardi** přiváží do sekce Fórum nezávislých film *Vakuum*. Po chmurné ličení obtíží mateřství v ekonomické tísni se na festivalu promítá v mezinárodní premiéře. Představitelku hlavní role doprovází scenárista a režisér **Giorgio Cugno**, který si ve svém debutu také zahrál. ■

FESTIVALOVÝ DENÍK

Oficiální deník 47. ročníku MFF KV, zvláštní vydání deníku Právo. Vychází denně od 29. 6. do 7. 7. 2012. Vydává Borgis, a. s., Slezská 2127/13, 121 50 Praha 2, IČ 00564893. ISSN 1211-2119, MK ČR5701.

Séfredaktorka: Veronika Bednářová (Lidové noviny). **Zástupce séfredaktorky:** Zbyněk Vlasák (Salon, Právo). **Editorka:** Kateřina Kadlecová (Reflex). **Manažerka programu a fotoprodukční:** Markéta Černá. **Asistentka:** Zuzana Kučerová. **Redakteur:** Barbora Baronová, Klára Kolářová, Pavla Maxová, Kristýna Pleskotová, Filip Šebek, Jaroslav Švelch. **ENGLISH SECTION – Editor:** Colín O’Connor. **Reporters:** Will Tizard, Gillian Purves, Peter Le Couteur. **Překladatelka:** Pavla Horáková.

Inzerce: Maya Palová, tel.: 602 118 507. **Distribuce:** Vladimír Veselý, tel.: 602 166 672. **Redakteur:** Hotel Thermal, I. P. Pavlova 11, Karlovy Vary, tel.: 359 002 525, e-mail: denicek@kviff.com. **Tiskne:** Borgis, a. s. – tiskárna Neotypia.